

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

อย่ามาทำให้เสีย

ก่อนจึงหัน

วัดป่าบ้านตาดนี้สำหรับพระปฏิบัติถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัย ไม่ให้เคลื่อนคลาดนะตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมาจนกระทั่งบัดนี้ ควรจะถือเป็นคติตัวอย่างได้เป็นอย่างดี การประพฤติปฏิบัติในวงวัดสำหรับพระสำคัญมาก ท่านมีแบบมีฉบับทุกอย่าง ท่านไม่ได้ทำสู่มสู่มห่า ผู้เข้ามาศึกษาควรจะได้สาระสำคัญๆ ไปใช้ ไม่ใช่เข้าวัดสักแต่เข้าพระก็สักแต่ว่าพระมีเยอะทุกวันนี้ เอาผ้าเหลืองคลุมหัวไปเที่ยวบิณฑบาตเขามากิน ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องศีลเรื่องธรรมอะไรแหละ มีเยอะเวลานี้ พระเลอะเทอะมีมากทีเดียว ญาติโยมก็ไม่มีชื่อมีแปดไหนแต่ไรมา พระแทนที่จะมีชื่อมีแปดตามหลักของนักบวช ก็กลายเป็นเลอะๆ เทอะๆ ไปหมด เลยไม่ทราบว่าจะไรดีอะไรไม่ดี อะไรเลวไปหมดแต่ก็ยอมเจ้าของว่าดี อันนี้ละมันลำบาก

จึงบอกว่าดูให้ดีมาที่นี่ ควรดูเราดู ควรว่าเราว่าทุกอย่าง ว่าเป็นอรรถเป็นธรรม เสียงแผดออกมาจากบนฟ้าก็ตามเป็นเสียงธรรมทั้งนั้น ไม่ได้มีเสียงกิเลสตัณหา เสียงความโมโหโทโสเข้ามาแทรกเลย เป็นเรื่องธรรมทั้งนั้น ขอให้ผู้มาปฏิบัติฟังให้ดีให้ถึงใจ ไม่ดีตรงไหนแก้ไขตัดแปลงตนเอง คนเราไม่ได้ดีเฉพาะคำว่าคนนะ ว่าสกุลนั้นสกุลนี้ ไปตั้งชื่อไว้เฉยๆ มันติดอยู่กับการปฏิบัติของบุคคล ถ้าปฏิบัติไม่ดีแล้วจะตั้งมาจากเมฆก็เป็นเมฆเท่านั้นแหละได้เรื่องได้ราวอะไร ถ้าตั้งจากศีลจากธรรมซึ่งเป็นของเลิศเลอเหนือเมฆเหนือหมอกทุกอย่างแล้ว นั่นละจะเป็นคนดี ให้พากันสังเกตพิจารณา

ผู้เข้ามาในวัดในวา เฉพาะอย่างยิ่งผู้ล้างถ้วยล้างจานอย่าเห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่กิน แย่งกันกินเหมือนหมาพวกนี้ล่ะ ว่าเราไม่รู้หรือ มันเห็นหมदनอกจากไม่พูดเฉยๆ มันไม่ได้มาเพื่อศีลเพื่อธรรมอะไร มาเพื่อปากเพื่อท้องเห็นแก่ได้นี้ละมาก มาที่แรกก็รู้สึกว่ดี ต่อมาก็ขึ้นแล้วนะ กิเลสมันพองตัวขึ้น เลยเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงอยู่ในวัดใครไปแตะไม่ได้ แม้พระบางองค์เข้าไปแตะนี้ก็ได้ เป็นอย่างนั้น มี พวกเปรตพวกผีมาแทรกอยู่ในวัดนี้

พูดอย่างตรงไปตรงมา ผู้ที่มันทำมันทำเลอะเทอะมาก นี้ไม่มีอะไรเลอะเทอะ การสอนคน สอนเพื่อความดีดี ให้นำไปประพฤติปฏิบัติ เลอะเทอะไปหมด ถ้าเรื่องกิเลสไม่มีแบบมีฉบับ มีแต่ความเลอะเทอะทั้งนั้น ถ้าเรื่องศีลเรื่องธรรมเป็นแบบเป็นฉบับไปโดยลำดับลำดับ ให้นำไปใช้ ให้พร

หลังจันทัน

(อาจารย์จากหาดใหญ่พิมพ์หนังสือธรรมะพระบูรพาจารย์ ถวายหลวงตาเพื่อแจกวันกฐินวัดป่าบ้านตาดจำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม) หนังสือที่ควรแจกหรือไม่ควรแจก ควรได้พิจารณาเสียก่อน วัดป่าบ้านตาดใครก็รำลือว่าโด่งดังแล้วมันเอาบุตรเอาคุณเข้ามาเทในนี้ อะไรๆ ก็แจก วัดป่าบ้านตาดแจก แจกบุตรแจกคุณก็มีนะ ได้ระวัง นี้ ละภาษาธรรมจำเอา ภาษากิเลสก็เกรงใจกัน เขาเกรงใจเรา เราเกรงใจเขา เป็นอย่างนั้น กิเลส ธรรมไม่มี ตรงเป้งเลยเชียว อะไรสกปรกชะล้างปี้วะๆ เลย นั่นเป็นอย่างนั้น

ใครอย่าเอาสุมสี่สุมห้ามาให้วัดป่าบ้านตาดเป็นเครื่องมือแจกนะ เราไม่รับง่าย ๆ ไม่ควรรับให้ส่งคืน จะมาทำสุมสี่สุมห้ากับเราไม่ได้ เราปฏิบัติมาด้วยเหตุด้วยผล ด้วยหลักด้วยเกณฑ์ มีธรรมวินัยเป็นที่ตั้งมาตลอด ไม่ได้มาทำสุมสี่สุมห้า เวลาแจกก็เหมือนกันควรแจกอย่างไรไม่ควรอย่างไรพิจารณาเรียบร้อยแล้ว แล้วใครจะมาให้เราแจกนั่นแจกนี้ ไม่เอานะ บอกให้ชัดเจน อย่ามาทำให้เสีย วัดป่าบ้านตาดมันโด่งดังนะซี มุตรคุณก็มาด้วยกัน โด่งดังมากบุตรคุณ เหม็นคลุ้งไปหมดเลย ต้องได้ระวัง

เมื่อวานนี้เราเข้าไปห้องนั้น พระเราเอาอะไรมา (หลวงตาเรียกพระมาถาม) ใ้ห้องเมื่อวานนี้เปิดเข้าไปเห็นมาถ่ายอะไรๆ กันอยู่ที่นี้ ให้เอาออกให้หมด อย่ามาทำอย่ามาเก่งกว่าครู ตรงไหนเก่งให้ไปศึกษา ถ้ามาศึกษาที่นี้อย่าเอาอะไรเข้ามาเหยียบหัวเรา เราเอาธรรมพระพุทธเจ้าประกาศ ในห้องนั้นเมื่อวานผมเข้าไปดู ส่วนได้จะมีนิดเดียว ส่วนเสียมีมากอยู่ในนั้น แทรกอยู่นั้น มาฉายอะไรๆ อยู่นั้น เอามาทำทำไม

พระพุทธเจ้าไปหาฉายที่ไหน สาวกฉายที่ไหน ท่านอยู่ในป่าในเขาลึกๆ ลับๆ ปราศจากรูป เสียง กลิ่น รส เครื่องสัมผัสต่างๆ มีแต่อารมณ์ของจิตกับสติปัญญาพิจารณา ตามต่อนกันตลอดเวลาจนได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ตรัสรู้เป็นสาวกขึ้นมา นี้ อยู่ในห้องนั้นให้เอาหนีนะ อย่ามาทำสุมสี่สุมห้า มันแทรกเข้ามาเรื่อยๆ ในวัดนี้ มองไม่ทัน เมื่อวานเราเดินเข้าไปเห็น มาฉายอะไรๆ เราดูสิ่งที่เอามาฉายเมื่อวานนี้อยู่ในห้อง ถ้าพวกนั้นเพลินนะ เพลินไป ไ้เราจะนี่มันจะเป็นคนโง่ภายในวัด โศก สะดุดใจก็ๆ ให้หยุด อย่าเอามาทำนะในห้อง เท่านั้นละ ไป

จะทำอะไรให้ปรึกษาเสียก่อนซิ อย่ามาเก่งกว่าครู มันแทรกเข้ามาๆ เรื่อยๆ ใ้พวกปลอมแปลงมากที่สุดแทรกเข้ามา อย่างที่ว่านี่มันก็แทรกเข้ามา ฉายนั้นฉายนี้ ว่าเอาธรรมนั้นละออกหน้าที่ว่านี้ละ ใครก็ภูมิใจๆ เอาธรรมออกหน้า อยู่ข้างหลังคืออะไรนั่น ดูบ้างซิ มองไม่ทันนะ

(ถวายทอง ๕ บาทกับเงินสองหมื่นเจ้าค่ะ ให้หลวงตาสงเคราะห์โลก) สงเคราะห์โลกจริงๆ นั่นแหละ สำหรับวัดนี้ไม่มีอะไรสั่งสม เปิดโล่งออกหมด อรรธ

ธรรมก็สอนไปทั่วประเทศไทยเป็นอย่างน้อย นอกจากนั้นออกทั่วโลก..ธรรม วัตถุประสงค์ไทยทานที่เขามาบริจาคเหมือนกันนี้ออกทั่วไปหมด ไม่เก็บ เราไม่ให้เก็บ สละออกเพื่อประโยชน์ สิ่งใดที่เขาถวายสิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์ จะประโยชน์ในทางใด ๆ มอบให้เขาไป ผู้จนตรอกจนมุมมีอยู่เยอะ เราสมบุญพันธุ์พูนผลไม่มองดูสถานที่และบุคคลที่บกพร่องไม่ได้ ต้องดู เมื่อวานก็ไปโรงพยาบาลท่านอาจารย์ฝั้น นั่นก็เกี่ยวกับเครื่องสายตา หลายล้านนะ เขากำลังสั่ง ของกำลังตกจะเข้ามา สั่งนอกนะ ไปถามได้ความเรียบร้อยแล้วก็มา เขาเอาของไปเทลงที่นั่น ไปไหนต้องเป็นอย่างนั้น

รถเราเต็มรถนะ ไม่ใช่บ่อย ๆ เทลงแล้วกองพะเนินเชียว กองเท่าภูเขา เข้าใจไหม กองเท่าภูเขา ก็ภูเขาเท่ากำป็นนะซี เข้ากันได้ ภูเขาใหญ่ ๆ ก็อย่าไปเทียบซี เอาของเทลงแล้วถามเขา เขากำลังสั่งกำลังเข้ามา หลายล้านอยู่นะ..ตา เราช่วยโลกช่วยทุกแห่งทุกมุม เรื่องเก็บเรื่องเราไม่มีในวัดนี้ ไม่ให้มี สละให้หมดเลย ปัจจัยถ้าจะคิดเป็นจำนวนหากวัดนี้เก็บไว้เราจะไม่อยากพูดนะว่าพันล้าน พูดตั้งหมื่นล้านขึ้นไปสำหรับเงินในวัดนี้ พันล้านนี้ไม่สนิทปากที่จะพูดออกมา ถ้าหมื่นล้านขึ้นไปเราสนิท ก็ได้มาเท่าไรออกเท่านี้แหละ ตั้งแต่สร้างวัดนี้ได้มาเท่าไรเงิน ออกตลอดเวลา ไม่เก็บ

เงินอยู่ในธนาคารมีเราก็บอกว่ามี ที่เขาถวายมาให้เข้าบัญชีไว้ เช่นเป็นเช็คอะไรนี้ เราเข้าบัญชีฯ บัญชีก็ธนาคารนี้ไว้เพื่อนำมาจ่ายแก่โลก เวลาเราตายให้ฟังเข้าใจกัน นี้เราเคยประกาศให้ทราบแล้ว จะอยู่ในบัญชีใดก็ตามเรียกว่าทุกบัญชีเลย เงินที่มีในนามของเราในบัญชี นี้เก็บไว้เพื่อโลกเท่านั้น จะยังเหลือมากน้อยก็เพื่อโลกทั้งหมด ไม่ได้เพื่อเรา ให้พากันเข้าใจตามนี้ เพราะเวลาเราตายแล้วมันเคยเห็นที่เขาโจมตีหลวงปู่ฝั้น เราเราสลดสังเวชนะ ลานโพธิ์ลานผีเขาออกโจมตีท่าน ลานโพธิ์ลานผีมันอยู่ตรงไหนละ นั่นละเอาไปโจมตีท่านอาจารย์ฝั้น

ตอนนั้นเงินยังมีราคาสูงอยู่ ท่านมีเงินหนึ่งล้านห้าแสนบาท เขาเอานี้ไปโจมตีท่าน เงินหนึ่งล้านห้าแสนบาทนี้ท่านได้สั่งไว้เรียบร้อยแล้ว เรารู้เหตุการณ์ได้ดี ไอ้พวกมาโจมตีมันจะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม คนเราถ้าเจตนาร้ายรู้ไม่รู้ไม่สำคัญ อะไรเป็นช่องว่างให้โจมตีได้มันโจมตีทั้งนั้นแหละ บอกว่าท่านอาจารย์ฝั้นมีเงินล้านห้าแสน ออกประกาศเลยเชียว จนสมเด็จพระมหาเมธีวงศ์ วัดนรนาถฯท่านฟังแล้วท่านใจหายเลยท่านว่า ท่านก็ไม่มองเห็นใคร ท่านว่าอย่างนั้นนะ ก็มองเห็นแต่ท่านอาจารย์ คือต่างคนต่างพรรษาแก่แล้วก็เรียกอาจารย์ พาลูกศิษย์เรียกอาจารย์ฯ ไปอย่างนั้น

ท่านมา เราออกไปนี่ตอนบ่าย ท่านกำลังเข้ามา พอมองเห็นรถท่านคงจะเข้าใจว่าเป็นรถเรา ท่านเปิดไฟก่อนนะ พอเราออกนี่ไปท่านก็เข้ามา รถเรากำลังจะออก เปิดไฟพาบขึ้น เราก็บอกนี่รถจะมีธุระอะไรกับเรา เอา แอบทางนี้รถคันนั้นจะแอบทางนี้ เรา

ก็แอบทางนี้ ทางนั้นก็แอบมานี้ จอดรถบีบท่านก็ลงมา จะไปไหนล่ะ ท่านว่าอย่างนั้นนะ ที่นี้ก็เป็นคนสนิทกัน ไปไหนก็ไปเราไม่ใช่คนตายนี่นะเราว่า กำลังมีธุระอยู่ เอ้า มีอะไรว่ามา เลยยืนพูดกันอยู่นั้น

นี่เขาเอาเรื่องท่านอาจารย์ผื่นไปโจมตี เงินล้านห้าแสน ท่านบอกว่าห้าแสนมีไว้ที่นั่น ๆ ท่านสั่งเรียบร้อยแล้ว เขาจะทราบไม่ทราบก็ตามแต่เขาก็มาโจมตีว่าท่านมีเงินล้านห้าแสน เราก็ทราบเรียนท่านให้ทราบ เอ้อ ถ้าอย่างนี้ก็ไม่มีอะไรละ ไปนี้จะไปแก้ข่าวก็เราทราบได้ดีหมด เรื่องราวก็เลยสงบไป

อันนี้หลวงตาบัวจะไม่มีเพียงล้านห้าแสนนะ จะมากกว่านั้นอีก ไปกรุงเทพฯเขาถวายทางนั้นก็เข้าบัญชีทางนั้น บัญชีในกรุงเทพฯ มีคุณชายป้อมเป็นผู้คอยถอนออกมาใช้ประโยชน์ทางด้านนั้น ในบริเวณสวนแสงธรรม สวนแสงธรรมเป็นเงินในบัญชีของเราทางนั้น ให้คุณชายป้อมเป็นคนถอนแล้วเอาไปถอนจากเราไป เราเซ็นใบถอน ๆ ไว้ให้ ถ้าจำเป็นอะไรก็มาหาเรา ให้เราเขียนใบถอนให้ ก็ถอนออกมาใช้ทางสวนแสงธรรม ทางนี้ก็ถอนทางนี้อยูอย่างนั้น

นี่ให้ทราบเอาไว้ เงินเราแม้บาทหนึ่งจะไม่มีว่าเราจะเป็นคนเก็บคนยึดไว้สำหรับเป็นสมบัติของเราไม่มี เราเปิดโล่งหมดเลย โลกธาตุนี้เราปล่อยหมดแล้ว มีแต่ความเมตตาเต็มหัวใจ ที่ติดที่ตื้นไปนั้นไปนี่นี่เพราะอำนาจแห่งความเมตตาอยู่ภายใน บรรดาลูกศิษย์ก็เป็นห่วงเป็นใย เฒ่าแก่ก็ไม่อยู่สมเฒ่าสมแก่ เขาว่าอย่างนั้น เขาว่าเฒ่าแก่แล้วก็ไม่อยู่สมเฒ่าสมแก่ เตียวไปนั้นไปนี้ ก็แก่เฉย ๆ มันยังไม่ตายนี่นะ ก็แก้อย่างนั้น คนตายไม่ว่าใครมันไปไม่ได้ละ

เขาไม่รู้เรื่องของเรา ก็จิตนี้มันครอบงำอยู่หมด เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วออก ๆ เราไม่ได้ปรึกษาหารือใคร เราพิจารณาในตัวของเราเอง เช่นเราช่วยชาติเป็นเวลากี่ปีมาแล้วนี้เราเคยไปปรึกษาหารือใครที่ไหน เราจะพิจารณาภายในใจของเราเรียบร้อยแล้ว จะออกมากออกน้อย ออกแคบออกกว้างเราจะออกตามนั้น ตามที่พิจารณาแล้ว ก็เรียบร้อยดีงามทุกอย่าง ไม่มีที่จะต้องติว่าเราได้ทำความมัวหมองให้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อะไรบ้าง ไม่มี มีแต่เป็นไปด้วยความภูมิใจ เพราะความเมตตาสงสารครอบงำหมดเลย เราไม่เอาอะไรเลย

ไปหาถ้าจะหาที่ไหน ไม่ใช่เราคุย ที่หาแทบเป็นแทบตายอยู่ทุกวันนี้ ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตัน ๓๖๒ กิโล นี่เข้าคลังหลวงเรา ทองคำถึง ๑๑ ตัน ๓๖๒ กิโลไปหาที่ไหนได้ง่าย ๆ เหรอ นี่เราก็อุตสาหุ่ยชวนขายจากกระเป๋าของพี่น้องชาวไทยเรานั้นแหละ คนนั้นได้ลิบคนนี้ได้ห้ารวมมา ก็เข้าคลังหลวงเพื่อเป็นหัวใจของชาติไทยเรา เพื่อเป็นหลักแก่นอันสำคัญ เราพิจารณาแล้วว่าหัวใจของชาติคือทองคำ เพราะฉะนั้นเราถึงมุ่งมั่นเอา

อยู่ตลอดเวลา รบกวอนที่นั่นห่าที่นั่นลืบมาเรื่อย ก็เข้าทั้งนั้นแหละไม่ไปไหน เรื่องทองคำนี้ ร้อยทั้งร้อยไม่มีแบ่งไปไหนเลย ก็บอกเป็นความสัตย์ความจริง คือทองคำนี้เข้าหมดเลย ไม่ว่าจะมากหรือน้อย ไม่มีลืบลับทองคำ ใครเก็บไว้ที่ไหนเป็นคนของเรา เป็นหัวใจแบบเดียวกับเรา มาเคลื่อนคลาดให้เราเห็นไม่ได้ เหมือนว่าคอขาดเลย จะเข้ากับเราก็กไม่ได้เลยคน ๆ นั้น

เราไม่มีคำว่าลูกว่าหลาน มีแต่ธรรมที่เป็นที่สนิทตายใจของเราเท่านั้น ใครมาเกี่ยวข้องกับเราต้องเอาธรรมเข้าไปสู่หัวใจ ให้เป็นที่ตายใจในตัวเอง แล้วการเก็บรักษาก็ให้เป็นเรื่องของธรรมล้วน ๆ เราทำมาอย่างนี้ ท่านทั้งหลายไม่เคยทราบก็ให้ทราบเสีย เราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้แหละ เราไม่เอาอะไรจริง ๆ ไม่เอาเลยทุกอย่างทุกอย่าง เงินนี้ในวัดถ้าจะนับว่าพันล้านเราไม่สนิทใจ ถ้าว่าเป็นหมื่นล้านขึ้นไปเราจะค่อยสนิทใจ ตั้งแต่มาสร้างวัดเงินได้มาเท่าไรออกเพื่อโลกทั้งหมดเราไม่เก็บเลย ไม่เอา

มาสร้างวัดที่แรกก็เริ่มโรงร่ำโรงเรียน จากนั้นก็โรงพยาบาลติดต่อกันเลย ใ้ที่ว่าเราช่วยโรงพยาบาลนี้ออกประกาศที่หลังต่างหาก เราช่วยมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดแล้ว โรงร่ำโรงเรียนที่ไหน ๆ สร้างให้ ๆ แล้วก็ไปโรงพยาบาลนั้นนี่ มีโรงพยาบาลศูนย์อุดรเป็นอันดับแรก เข้านี้ก่อน ช่วยอย่างนี้ตลอดมา เงินนี้จึงไม่ได้พูดแหละว่าพันล้านเรายังไม่สนิท ถ้าว่าหมื่นล้านขึ้นไปจะสนิท ใครถวายมาก็ออกหมดเลย ไม่มีที่เราก็กเก็บ เราไม่เก็บทุกอย่างพอแล้ว

ธรรมพอในหัวใจเท่านั้นพอหมด ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ ถ้ากิเลสเต็มหัวใจแล้วไม่มีพอ เอาจนตายก็ไม่พอ รบราฆ่าฟันหันแหลกกันเป็นเถ่าเป็นถ่าน ก่อความไม่สงบทั่วโลกดินแดนเพราะอะไร ก็เพราะความโลภได้ไม่พอ กินไม่พอ เลยกลายเป็นบ้าโลก บ้าอำนาจ บ้าวาสนา เป็นบ้าไปอย่างนั้นหมดเลย ธรรมท่านพอ นี้พูดชัด ๆ เราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่เอาอะไรในสามแดนโลกธาตุ เราปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง เอามากก็สงเคราะห์โลกทั้งนั้นสำหรับเราเราไม่เอา

แม้ที่สุดเวลาตายเราก็กเขียนพินัยกรรมไว้แล้ว เวลาเราตายสมบัติเงินทองที่เขามาเผาศพเรา ไม่ให้สร้างหฺรุษ ๆ หฺรษา ๆ ฟุ่ ๆ ฟา ๆ เพื่อประดับศพเน่า ๆ เหม็น ๆ ของหลวงตาบัว ไม่ให้มาทำ เงินมีมาเท่าไรตั้งกรรมการขึ้นเก็บรักษาให้หมด เสร็จแล้วซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง สำหรับเราจะเผาด้วยไฟ ไฟเป็นคู่ควรกันกับศพ ส่วนเงินทองเหล่านี้เป็นของคู่ควรกับผู้มีชีวิตอยู่ เราจะมอบให้ผู้มีชีวิตเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง นี้มีพินัยกรรมแล้วนะ เราเขียนไว้เรียบร้อยแล้ว เราเอาจริงเอาจังทุกอย่าง ถ้าว่าช่วยโลกเราช่วยจริง ๆ เราไม่ได้แหละ ๆ แหละ ๆ ช่วยจริง ๆ ช่วยโลก

ไปไหนมาไหนก็เหมือนกัน อำนาจแห่งความเมตตาไม่ใช่อะไร มันเป็นเองของมัน นิมไปหมดทุกตัวสัตว์ คิดดูซิเดินออกมาที่นี่ นกยูงเขามาหน้าศาลานี้ เขามาสามตัวสี่ตัวห้าตัวมา เห็นเราเขารูมเข้ามาจะไล่เตะเรา อู๊ อู๊ มึงจะมาเตะกูหรือไง มึงอย่ามาเตะกูนะ รักเขานะนั่น เมตตาเขาเขาไม่รู้เรื่องอะไร เขาจะมาไล่เตะเรา เราบอกอย่าทำนะ กูเป็นเจ้าของสุรุ่มใหม่ เขามาไล่เตะเรา แน่อย่างนั้น รักเขาด้วยเมตตาเขาด้วย พุดหยอกเล่นกับเขาด้วย เขาไม่รู้เรื่อง มีแต่ว่าอิตานี้จะไปไหน คงจะมาลบล้างเขาเขาถึงจะไล่เตะเอา ก็อย่างนั้นเราไม่มีอะไรกับใคร

ใครจะมาโกรธโมโหโทโสจงล้างจงผลาญกับเรา เราไม่มีอะไร ตายก็ตาย ธรรมดา ความเกิดความตายเราเรียนจบแล้ว เราจึงไม่มีคำว่ากลัวไม่มีคำว่ากลัว แต่เรื่องการเกิดการตายไม่มี ใครจะมาทำอะไรเราไม่เคยสนใจ ไปที่ไหนมีพวกลูกศิษย์ลูกหาเขาตามอารักขา รักเขาไม่รักเขาก็ช่างเถอะ เราเรียนจบหมดแล้วละเรื่องเกิดเรื่องตาย แต่เขาก็มารักษาของเขา ก็จะห้ามอะไรเขาบอกเป็นหน้าที่ของเขา เห็นไหมละ ต.ช.ด. เต็มอยู่ อยู่หน้าวัดนั่นน้อยเมื่อไร ตั้ง ๒๐ เปลี่ยนวาระกันมาๆ ตลอด ห้ามเท่าไรเขาก็ไม่ฟัง เขาว่านายเขาสั่งว่างั้น ก็เราไม่ใช่ นายเขาที่นี้ใช่ไหม มันก็สู้เขาไม่ได้ละซิ เขาบอกว่านายเขาสั่งมา เราไม่ใช่ นายเขา อย่ามายุ่งความหมายว่างั้น เข้าใจไหม ก็เลยปล่อย ก็อย่างนั้นแล้ว

ส่วนเราเองเราไม่เคยสนใจ จะเป็นจะตายไม่เคยมีอะไรกับใครเลย มีแต่ความเมตตาล้วนๆ จะฆ่าจะแกงอะไรไม่สนใจ คือเขามีแต่เราไม่มีจะว่าไง ไม่มีเลย ที่ว่าจะกลัวจะกลัวอะไรกับสิ่งใดในโลกนี้ไม่มี มีแต่ความเมตตาครอบโลกธาตุ ไปไหนมาไหน ไปอยู่อย่างนี้ดังที่ท่านทั้งหลายเห็น วันหนึ่งอยู่เมื่อไร ของเต็มรถๆ ทุกวันๆ เช่นวันจันทร์ อังคาร พุธ ศุกร์ หัววันนี้มักจะไปตามโรงพยาบาล เทในโรงนั้นเทในโรงนี้ เทให้เสร็จเรียบร้อยแล้วก็มอบเงินให้โรงละสองหมื่นๆ ไปเรื่อย เงินก็ไม่ทราบมาจากไหน เราก็มองถามว่ามาจากไหน แต่ก็ได้จ่ายเรื่อยๆ อยู่อย่างนี้ นี้ก็จะหมดมันก็ไม่หมดนะ มันแปลกอยู่นะ

เราไม่คำนึงถึงว่าเงินเราหมดหรือยังอะไร ถ้าคิดอย่างนั้นทำไม่ได้นะ เราไม่คิดมีแต่จะให้อย่างเดียว เป็นอย่างนั้นตลอดมา มันก็มีมาอยู่เงิน เช่นอย่างว่าไปโรงพยาบาลแต่ละโรงๆ ให้โรงละสองหมื่นๆ เป็นประจำ มันก็มาของมันเรื่อยๆ มันมีทางออกมันก็มีทางเข้าใช่ไหมละ เปิดแคบมันก็เข้าได้แคบออกได้แคบ เปิดกว้างมันก็เข้าได้มากออกได้มาก ปิดก็กัไม่ให้มันออก มันเลยไม่เข้า เข้าใจไหมละ ใครตระหนี่ถี่เหนียว ปิดก็กัไม่ให้มันออก มันเลยไม่เข้า นั่น นี่เปิดโล่ง พุดจริงๆ เราเปิดโล่งหมด เราไม่เคยสงวนเท่าเม็ดหินเม็ดทรายไม่มีในหัวใจเรา มีแต่ความเมตตากวาดออกหมด แต่มันก็มาของ

มันอยู่อย่างนี้ ก็ไม่เห็นจนนี่นะ ว่าจะหมดมันก็มาเงินเรื่อย นี่เห็นไหม คนนั้นเอามาให้ คนนี้เอามาให้เต็มอยู่นี้อย่างนี้ละ ออกทั้งหมดละออกช่วยโลก

นี่ละเราช่วยโลก ธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมพอ พอเป็นลำดับลำดับ พออยู่พอกิน พอเป็นพอไป ถ้าเป็นโลกไม่พอ นั่งอยู่บนกองเงินกองทองก็ยังไม่พอ ยังอยากจะได้มากกว่านี้ จะได้นั่งสูงกว่านี้ แต่ถ้าธรรมแล้วพอ มีเท่าไรพออยู่พอกินสงบร่มเย็นสบายๆ ยิ่งฟาดกิเลสตัวโหยหิวออกจากหัวใจขาดสะบั้นหมดแล้วไม่มีคำว่าต้องการ พอหมดโดยสิ้นเชิง หัวใจดวงนี้เป็นอย่างนั้นพูดให้ชัดเจน การสอนพี่น้องทั้งหลายจึงสอนได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่เคยสะทกสะท้านหวั่นไหวว่าใครจะมาโจมตีแบบไหน เราไม่เคยสนใจ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสมมุติ เรื่องวิมุติหลุดพ้น เรื่องธรรมที่เลิศเลอสูงกว่านี้ ขนาดไหน จะเอาอันนี้มาเทียบก้าวไม่ออกธรรม ธรรมต้องเป็นธรรมออกไปเรื่อย ใครจะว่าอะไรไม่สนใจ เราทำไปอย่างนี้ละ ทำเพื่อโลกเพื่อสงสาร มีเท่าไรหมด.ไม่มีเหลือ ละ เอาจริงเอาจังมากเสียด้วย เอาละวันนี้ก็เท่านี้ละ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz